

på ny meddeles opholdstilladelse, vil 3-årsfristen således normalt skulle beregnes fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgning om opholdstilladelse på grund af det genoptagne samliv. Efter en samlet konkret vurdering vil fristen dog kunne beregnes fra tidspunktet for indgivelse af den første ansøgning om opholdstilladelse. Ved denne vurdering kan der bl.a. lægges vægt på, om samlivsophævelsen har været af korterevarende karakter, samt på baggrunden for samlivsophævelsen og varigheden af det forudgående samliv.

Det vil fortsat være en forudsætning for inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse, at grundlaget herfor, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, skal være indtrådt, inden der er forløbet 3 år efter det i § 27, stk. 1 - 3, angivne, oprindelige tidspunkt for beregningen af 3-årsfristen.

Den foreslåede beregningsregel gælder alle de i § 27, stk. 1, nævnte frister og finder anvendelse på alle sager, som de i § 27, stk. 1, nævnte frister gælder for, herunder de sager, som efter udlændingelovens § 53 a afgøres med Flygtningenævnet som klageinstans, og de sager, som efter udlændingelovens § 49 afgøres af domstolene.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.2.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de ved § 1, nr. 16-18 og 25, i lov nr. 473 af 1. juli 1998 vedtagne ændringer af udlændingelovens §§ 22-24 og 32.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 29, stk. 1, skal en ikke-nordisk udlænding, som må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land, afvises ved indrejsen, hvis den pågældende har modtaget indrejseforbud fra et sådant land og ikke har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse.

I bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag nr. L 105 af 20. januar 1983 henvises der til § 22 i lovudkastet i betænkning nr. 968/1982 om udlændingelovgivningen, side 181, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen er en følge af Den Nordiske Paskontroloverenskomst. Det nordiske land, over hvis grænse indrejsen finder sted, udfører paskontrol på de øvrige nordiske landes vegne.

Ifølge artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i Den Nordiske Paskontroloverenskomst må en kontraherende stat ikke tillade en udlænding, som er udstivet af en anden kontraherende stat, at indrejse uden særlig tilladelse.

Med den foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, præciseres det, at en ikke-nordisk statsborger, der har modtaget indrejseforbud fra et andet nordisk land, skal afvises ved indrejsen, hvis vedkommende ikke har særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. Har en ikke-nordisk statsborger således indrejseforbud til et andet nordisk land, skal den pågældende herefter afvises ved indrejsen til Danmark, medmindre den pågældende har visum til Danmark. Dette gælder, uanset om vedkommende må antages ikke at ville rejse videre til det andet nordiske land, hvortil vedkommende har indrejseforbud. Der vil endvidere skulle ske afvisning af den pågældende udlænding, hvis denne må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land, hvortil den pågældende ikke har visum.

Til nr. 6

Der er tale om en redaktionel ændring. Ændringen er begrundet i, at toldvæsenet ikke længere varetager indrejsekontrolopgaver.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 39, stk. 2, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang passet eller rejselegitimationen skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet.

I udlændingebekendtgørelsens §§ 13 - 18 (bekendtgørelse nr. 19 af 18. januar 1984 som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 683 af 12. juli 1996) er bl.a. fastsat nærmere regler om udstedelse af visum, varigheden heraf samt betingelserne herfor.

Ved den foreslåede ændring af bestemmelsen i udlændingelovens § 39, stk. 2, præciseres det, at indenrigsministeren - udover at fastsætte regler om, i hvilket omfang pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum ved indrejse i eller udrejse af landet - tillige kan fastsætte nærmere regler om visum, herunder om adgangen til visum, om visummets varighed og om de betingelser, der kan fastsættes for visummet.

Til nr. 8

Efter den gældende bestemmelse i § 40 a, stk. 3, 3. pkt., fastsætter indenrigsministeren efter lovgivningen om offentlige registre forskrifter for registret for fingeraftryk optaget efter udlændingelovens regler. Bestemmelsen forslås ændret, således at indenrigsministeren efter den lovgivning, der gælder for førelsen af offentlige myndigheders registre, fastsætter nærmere regler eller forskrifter for registret.

Ved den ændrede affattelse af bestemmelsen tages der højde for Folketingets eventuelle vedtagelse af justitsministerens forslag til lov om behandling af per-